

Ігор БРИНДАК

Напевно, для більшості наших читачів є відомим ім'я св. Піо Форджоне, більш знаного, як падре Піо. Як правило, його знають завдяки тому, що він мав стигмати, тобто такі ж тілесні рани, як в Ісуса Христа. Хоча він відзначився і багатьма іншими незвичними явищами. У 2000 році італійський режисер Карло Карлеї зняв художній фільм під назвою «Падре Піо: між небом і землею». Про нього і піде мова у нашій публікації. Події у фільмі «Падре Піо: між небом і землею» розпочинаються у 1968 році. У монастир Сан-Джованні Ротондо, де, власне, і перебував всесвітньо відомий стигматик, прибуває єпископ, член церковної комісії, яка створена, щоб вивчати містичні явища отця Піо.

Сам єпископ у святість отця ані в його чудеса не вірить. Він вважає, що за цим стоїть хитрий обман, який належить розвінчати. Між єпископом і стигматиком розпочинається довга розмова, під час якої падре Піо згадує все своє життя починаючи з дитинства. В основу стрічки Карла Карлеї лягли дві книги італійського журналіста Ренцо Аллегрі: «Отець Піо – свідок надії» та «Чуда отця Піо» (остання книга вже є в українському перекладі). Ці книги – це не художні твори, а журналістські розслідування Ренцо Аллегрі, який протягом багатьох років опитував людей, які хоча б раз зустрічатися з всесвітньо відомим стигматиком. Він також вивчав документи комісії церковних і медичних, які досліджували феномен отця Піо ще за його життя. Слід зазначити, що були й інші люди, які видали книги про знаменитого стигматика, найчастіше – власні спогади. Але написане Ренцо Аллегрі є результатом серйозних і неупереджених досліджень великої кількості джерел. Таким, власне, є також фільм, а це робить його особливо вартісним.

Коли автор цих рядків перечитував в Інтернеті окремі матеріали, присвячені отцю Піо, то іноді натрапляв на специфічні коментарі: «Так, ця вся інформація із церковних джерел. Церковники все це могли вигадати, щоб собі створити рекламу». Але для нашої ситуації цей коментар аж ніяк не підходить, бо Ренцо Аллегрі і Карло Карлеї не є ані єпископами, ані священниками, ані монахами, ані працівниками якихось церковних інституцій.

Щоправда, вони є людьми віруючими.

Варто зазначити, що коли, наприклад, Ренцо Аллегрі пише про якесь чудо падре Піо, то

не подає, що це хтось десь комусь сказав, а наводить конкретне ім'я і прізвище особи, яка це бачила або з якою це сталося, і часто цитує її власні слова. І таких свідоцтв у його книгах є досить багато. А окремі зі свідків є досить відомими в Італії особистостями. Тому говорити, що чуда отця Піо – це вигадка, буде або лукавством, або виявом повного незнання інформації.

А тепер, власне, про самі феномени. Як вже згадувалося вище, для більшості людей падре Піо є відомим тільки через те, що мав стигмати. Але це було далеко не єдине надприродне явище, з ним пов'язане. Як показано у фільмі і як було в реальності, мали місце й інші. Це, зокрема: кардіогнозис – здатність знати таємниці людського серця; білокація – можливість одночасно перебувати в двох місцях; зцілення різних, часто невиліковних, хворіб, а також звільнення людей від опанування злими духами. Одне з чудес, яке здійснив отець, триває ще до сьогоднішнього дня. Про нього є також згадка у фільмі, хоча самого чуда не показано. Це зцілення 10-літньої дівчинки Джемми ді Джорджі. Вона прийшла на світ у 1939 році. Але народилася сліпою, і то не просто сліпою, але і без зіниць. У 1949 році бабуся Джемми відвезла її до монастиря Сан Джованні Ротондо. Там отець Піо висповідав дівчинку, запричастив і помолився над нею. І після того Джемма стала бачити. Однак щонайдивніше, вона і далі залишалася без зіниць, тобто згідно зі всіма природними законами вона не повинна була бачити. Ця жінка живе і до сьогодні. Інтерв'ю з нею можна знайти на YouTube.

Тепер ще одне питання: чи можна вважати, що чуда, які робив падре Піо, мали демонічний характер? Це питання поставлено тут недаремно, бо, по-перше, Святе Письмо каже: «Любі, не кожному духові вірте, а випробовуйте духів, чи вони від Бога» (1 Йо 4, 1), по-друге, є в наш час люди, які містичні явища оцінюють за дуже дивним критерієм: якщо це явище сталося в Католицькій Церкві, то це однозначно «прелесьт бесовская». Але чи так учить Слово Боже? Воно дає інші критерії: «Кожен дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов у тілі, той від Бога. А кожен дух, що не визнає Ісуса Христа – той не від Бога. Але антихриста» (1 Йо 4, 3). А також: «Ніхто говоривши під впливом Духа Божого, не скаже анатема Ісус! І ніхто не може сказати Господь Ісус, як лише під впливом Духа Святого» (1 Кор 12, 3), «немає бо такого, хто робив би чуда Моїм імям і міг би незабаром Мене лихословити» (Мр 9, 39). А тепер кілька цитат із листів отця Піо до своїх духовних дітей: «Нехай Ісус царює у твоєму серці, нехай наповнить Він його до країв Своєю святою любов'ю» . «Нехай завжди Ісус буде Господом твого серця» . «Єдине, що потрібно так це бути з Христом» . Крім того пригадаймо ще одні Євангельські слова: «Нечувано одвіку, щоб хто-небудь відкрив очі сліповродженому. Був би він не від Бога – нічого не спроможен був би зробити» (Йо 9, 33). Як вже згадувалося, отець Піо зцілив сліпонароджену дівчинку. Отже відповідь маємо очевидну.

Тепер, коли ми зрозуміли, з якого джерела походили чудеса отця Піо, залишається пояснити, для чого Бог обдарував його такими незвичними дарами і що через них хотів сказати нам. Для того знову повернемося до фільму. В ньому є один цікавий момент. Коли стигматик розповідає єпископу про своє дитинство, то останній його перепитує: «Ти хочеш сказати, що таким здібностями ти володієш ще з дитинства?». На що отець Піо відповідає: «Я нічим не володію, – все робить Бог». Це дуже важливий момент. Як твердить ряд свідків, отець Піо часто любив повторювати: «Це не я роблю чуда, а Бог». Його діяльність була безкорисливою не тільки в тому, що він ніколи не брав грошей із тих, кого зціляв, але й ніколи не приписував чуда собі, а лише Богові. І загалом у фільмі це теж дуже добре показано.

Падре Піо дуже різко припиняв будь-які спроби творити культ своєї особи. Це також дуже важлива різниця між правдивою містикією і фальшивою. Правдиві містики, пророки і чудотворці намагалися привести людей не до себе, а до Христа. Таким, власне, і був отець Піо. Він став святим не через те, що мав стигмати, робив чуда, а все своє життя, всі свої труди і терпіння жертвував на те, щоб привести людей до Христа. Найперше він це робив через сповідальницю. І багато чудес отця були пов'язані саме з Таїнством Покаяння. А це є прямим Божим свідченням, якими важливими є для нас Святі Тайни, зокрема Покаяння і Євхаристія. Про це все отець Піо також дуже часто наголошував і у своїх науках.

І ще одне. Падре Піо ніколи не намагався протиставити себе Церкві навіть якщо окремі її представники завдавали йому випробувань. Коли у фільмі єпископ говорить отцю: «Ти потрібен Церкві», стигматик відповідає: «Ні, це Церква потрібна мені». Ми повинні розуміти, що Спаситель є невіддільним від своєї Церкви: «Савле, Савле, чому мене переслідуєш?» (Ді 9, 4). Ці слова, як ми знаємо, Христос сказав до Савла, майбутнього апостола Павла, який тоді ще переслідував християн. Але вся справа в тому, що особисто із Спасителем Савло не зустрічався ніколи. Як він міг його переслідувати? На це Павло, вже будучи апостолом, сам дав відповідь: «Я переслідував Церкву» (1 Кор 15, 9). Тому хто говорить: «Я Ісуса Христа визнаю, а Церкву ні», тільки сам себе обманює. Власне отець Піо, як і у фільмі, так і в реальності не раз стверджував, що саме у Церкві людина знайде правдивий мир і правдиве щастя.

Як бачимо, у фільмі Карла Карлеї «Падре Піо: між небом і землею» можна знайти багато позитивного і повчального. Для нас важливо зауважити у цій дивовижній людині не просто якісь чудесні речі, а насамперед святість людини, її бажання йти за Божою волею та вказувати шлях до Бога іншим. Цього бажав і про це навчав інших великий святий ХХ століття отець Піо Форджоне. Нехай його молитви допоможуть і нам на шляху до Царства Небесного.

Ігор БРИНДАК. Між небом і землею // СЛОВО № 1 (69) 2017